

[Inger Merete Nordentoft.]

landet, så har de altid indrømmet overfor mig, at i det intime liv, der findes på seminarierne, savner de tit de seminarieelever, der har deres hjem i byen. Jeg tror, at når man får et statsseminarium på Emdrupborg, vil det være muligt at gøre dette statsseminarium til et seminarium for unge fra hele landet og ikke blot for elever med deres hjem i København, og man vil herigennem kunne give specielt de unge, der kommer ude fra landet, nogle rige studieår, rigere, end de kan få dem i en mindre by. Jeg vil her gerne understrege, at der på Emdrupborg er mulighed for at få oprettet elevhjem eller kollegium, hvor både lærerhøjskolens elever og seminariets elever kunne bo sammen, og det ville derigennem være mulighed for et frugtbart samliv for de lærere, der kommer ind til lærerhøjskolen, og de unge seminarieelever. Jeg tror, det kunne have stor værdi. Jeg tror, at det er en af de muligheder, der er for, at man på Emdrupborg får skabt en skole og ikke blot et kursus.

Man har talt meget om den lærermangel, der eksisterer i dag, og den arbejdsløshed, der eksisterede i 1930'erne. Jeg ved, at man indenfor ministeriet har forsøgt at følge svingningerne i fødselstallet og koordinere dem med uddannelsen af lærere, og jeg finder, at det er helt rigtigt. Men man må ikke glemme, at målet ikke blot må være at nå det samme antal lærere i forhold til børnetallet, som man tidligere har haft, og som man bevarede under 1930'ernes arbejdsløshed blandt lærerne, men man bør stræbe efter at nå til adskilligt flere lærere, end man nøgensinde før har haft i forhold til børnetallet. Flere bygninger og flere lærere vil gøre den danske skole dyrere, men også mere effektiv både som kundskabs giver og som opdrager, og det tiltrænges. Man kan desværre i øjeblikket tale om en direkte forfaldsperiode i skolen på grund af lærermangel og bygningsmangel til ubodelig skade for de børn, der går i skolen i dag, og det kan vi ikke være bekendt. Jeg mener derfor ikke, der vil være nogen risiko for, at vi efter oprettelsen af dette statsseminarium får for mange seminariepladser i København; men skulle det ske, må de private seminarier efter min mening vende tilbage til de enkeltrækker, som de har kunnet gå med i flere år. Nu er tilskudsordningen yderligere blevet forbedret, og jeg mener, man må foretrække at lade privatseminarierne gå tilbage til enkeltrækkerne fremfor at nedlægge det nye seminarium. Et nyt statsseminarium i København rummer så mange muligheder for et nyt værdifuldt indslag i

dansk seminarieliv, at man ikke må give det ringere udfoldelsesmuligheder ved ikke at gøre det til en permanent institution, men fra begyndelsen tidsbegrænse det. Jeg vil derfor stærkt henstille, at man arbejder på et seminarium, der har en forhåbentlig lang levetid for sig.

Evald Christensen: Det er kedeligt, at man har så kort tid til at drøfte dette spørgsmål, ikke blot oprettelsen af det seminarium, der her er tale om, men også problemet med at skaffe lærere og lærerinder nok til den danske folkeskole, i alt fald nogle år frem i tiden. Det er en stor fordel for det seminarium, der her er tale om, at man har lokalerne på Emdrupborg at flytte ind i, såsnart man er rede til det. Men der skal skaffes forstander, og der skal skaffes lærere til seminariet, og det tager sin tid at finde de rette folk dertil.

Når man ønsker dette seminarium oprettet, er det jo især, fordi der er så stor lærermangel for tiden. Der mangler navnlig lærerinder, og mangelen vil vel blive mere følelig endnu i de kommende år, i alt fald for en tid, efterhånden som loven af 1937 bliver ført ud i livet. For tiden er det sådan, at det sted efter sted er næsten umuligt både at få en vikar og at få en lærer til fast ansættelse. Vi har fornylig haft et lærerindeembede opløst 4 gange, men fik ingen; den femte gang fik vi lov til at omdanne embedet til et andenlærerembede og havde held til at få en andenlærer; men det er ikke det, vi særlig mangler. Nu skal jeg hjem og bede skoledirektionen opløse et lærerindeembede anden gang; det er endda til vor byskole, hvor der er en begyndelsesløn på 3 120 kr., men det er næsten ikke til at få lærere. Manglen på lærere er altså virkelig følelig; der er for tiden brug for mere seminarieplads, og da flere af vore seminarier er overfyldte, er der vel ikke andet at gøre end at gå til det, der her er foreslået.

Der kunne være meget at sige udover det, jeg her har sagt. Jeg kunne også tænke mig, at lærermanglen kan få til følge, at antallet af børn i klasserne bliver altfor højt og undervisningen derfor ringere. Det kunne måske føre til, at forældre i stigende grad kunne komme i gang med selv at tage sig af deres børns uddannelse med læreres hjælp, men ikke nødvendigvis seminarieuddannede lærere; og kunne man finde en ordning i den retning, som var god, ville jeg hilse det med glæde. Selvom jeg for mit eget vedkommende er et barn af folkeskolen — og jeg taler for at være det —, kender jeg dog nok til hjemmeskole og frie skoler til, at jeg